

A close-up photograph of a person's face, partially obscured by their hands. The person is wearing a dark, textured garment. The lighting is dramatic, highlighting the texture of the skin and the fabric. The overall mood is somber and contemplative.

ואם

נתקרב

עבודות מאוסף דורון סבג,
חברת או.אר.אס. בע"מ

הגלריה לאמנות עכשווית רמת השרון

הגלריה לאמנות עכשווית
רמת השרון

ואם נתקרב

עבודות מאוסף דורון סבג,
חברת או.אר.אס. בע"מ

ואם | נתקרב | רווית הררי

התערוכה **ואם נתקרב** היא תולדה של שיתוף פעולה עם אוסף דורון סבג, חברת או.אר.אס. בע"מ, מאוספי האמנות הגדולים והוותיקים בארץ. האוסף פעיל זה למעלה משלושה עשורים, ותערוכות רבות מתוכו הוצגו לאורך השנים במגוון מוזיאונים וחללי תצוגה. השיפת האוסף לאוצרים חיצוניים מזמנת נקודות מבט ופרשנויות חדשות, ומקנה לו חיים מחוץ לגבולותיו. אוצרת חיצונית, המתבקשת לגבש תערוכה מתוך אוסף פרטי, אינה חשופה לדיאלוג הפנימי ולשיקולי הניהול והרכישה שבבסיסו. היא משמשת כמעין חוקרת, המתבוננת באוסף מן הצד ומבקשת למפות את הקווים המאפיינים אותו, את התקופה שבה נאסף ואת העדפותיו המשתנות של האספן.

הצצה אל נבכי ארכיון האוסף כמוה כהזמנה למסע אינטימי בנבכי הכרתו וטעמו של האספן או כסיוור בזרם תודעה סימבולי. מאות רבות של עבודות, הנפרשות לעיני המתבוננת, דימוי אחר דימוי, תחילה על גבי צג המחשב ובהמשך במחסניו העצומים של האוסף, מציעות אפשרויות קריאה רבות ושלל נרטיבים אפשריים. המגוון מסחרר. העבודות נוצרו בתקופות שונות, באזורים גיאוגרפיים מגוונים, בטכניקות ובסגנונות שונים. חלקן הפכו עם השנים לעבודות איקוניות, הלוכדות את רוח התקופה שבה נוצרו ומאפשרות לשרטט מגמות אמנותיות בולטות; אחרות מצביעות על אופנות חולפות, ויש המייצגות התפתחויות בסוגה אמנותית כלשהי או את התפתחותו המקצועית של אמן מסוים. מעל לכול – מקבצי עבודות שונים מתארגנים סביב צירים תמטיים או ויזואליים, משרטטים קווים רעיוניים, המאפשרים לבטא נושא מסוים, לספר סיפור או ללכוד אווירה, ואז מתפזרים ומתלכדים מחדש סביב צמתים רעיוניים אחרים.

התערוכה מקבצת עבודות של אמנים ישראלים ובינלאומיים במגוון סוגי מדיה, שנוצרו לאורך שלושה עשורים. הראשונה בהן נוצרה ב-1987, והאחרונה – ב-2017. אף שכלולות בה עבודות מכל שנות קיומו של האוסף, התערוכה אינה מבקשת

קטלוג

תערוכה	אביגיל ריינר [The Studio], אור סגל	עיצוב עריכה לשונית ותרגום לאנגלית צילום
רווית הררי אוצרת הגלריה אוצרת ומנהלת אוסף או.אר.אס.	דריה קסובסקי אברהם חי (ברנדה, ברטט, גולדין, גייס, גרוס, דוד, הופ 1930, היימן, היראקוזה, כץ, סמית, קונמן, קורסאר, קינן, קצנשטיין, רובנר, שלוסר), טל ניסים (תצלומי הצבה בתערוכה; לנדאו); אלעד שריג (מרומי, רונדינונה); באדיבות האמנית וגלריה יוסי מילוא, ניו יורק (לקס); באדיבות האמן וגלריה Zeno X, אנטוורפן (דה מסחאלק); באדיבות האמנית וגלריה לטו, ורשה (ולישבסקה); באדיבות האמן וגלריה פוקסל, ורשה (סטנל); באדיבות האמנים (בורמנס, דומא, דיקסטר, ניר) ארטסקאן ע.ר. הדפסות בע"מ, תל אביב	סריקות הדפסה
טל שטרן – סטודיו פורמנטה רחלי שרפשטיין – סטודיו רייש דניאל לב עינת כהן	מדברים מהאוסף: עבודת סאונד תלוית-מקום בשיתוף תלמידי תיכון אלון, רמת השרון	
שרון גלזברג ניר ג'ייקוב יונסי אלי ביז'אווי	אמנית מעצב סאונד ייעוץ דרמטורגי	

עטיפה עברית
עטיפה אנגלית
מיכל היימן, **דיוקן עצמי, 12 בדצמבר 1987, 1987** (פרט; ראו עמ' 40)
טליה קינן, **נערה עם שק, 2005** (פרט; ראו עמ' 27)

תודה מיוחדת

עיריית רמת השרון: דני לביא, סגן ראש העיר ומחזיק תיק תרבות ואמנות; **מיכאל אוריון,** ראש אגף תרבות ואמנות; **ענת טננבאום,** מנהלת מחלקת אמנות; **קמי אזאצ'י,** אחראית מנהלה והפקה, הגלריה לאמנות עכשווית; **עידית ריפטיץ,** רכזת חינוך והדרכה, הגלריה לאמנות עכשווית; **תיכון אלון, רמת השרון:** ציקי אייזנברג, רכז מגמת אמנות חזותית; תלמידי כיתה י"ב במגמת אמנות חזותית

כדי להאזין להסברים על העבודות יש לטרוק בטלפון הנייד את הקוד המופיע לצד העבודות המסומנות

מהתרוקנות לקרבה | שיחה בין אספן האמנות דורון סבג לבין מנהלת ואוצרת האוסף דנה גולן מילר

ד.ג.מ. אנחנו משוחחים לרגל תערוכה מעניינת ושונה – העשירית במניין תערוכות האוסף לאורך 30 שנות קיומו – המבטאת פן אישי, אינטימי יותר באספנות שלך. אוסף האמנות שברשותך, כפי שאני חווה אותו לאורך השנים, גדול מסך חלקיו. ד"ר איה לוריא, שהייתה האוצרת הראשונה של האוסף, הגדירה אותו עוד בראשית שנות האלפיים כ"גוף אמורפי". בעיניי, כמי שמלווה את האוסף כבר כעשור וחצי כמנהלת וכאוצרת, יותר משהוא גוף אמורפי, האוסף מתנהל כישות עצמאית דינמית, בעלת תכונות משל עצמה, דופק ואנרגיות; ישות הלובשת ופושטת צורה שוב ושוב, בין השאר בהתאם לסגנון האספני שלך ולתקופות שונות במהלך התפתחות האוסף. כשהתחלתי את תפקידי היינו בשיאה של העבודה על התערוכה **התרוקנות**, שהוצגה במוזיאון תל אביב לאמנות ב-2008 (אוצרות: איה לוריא ונילי גורן). עבורי זו הייתה הזדמנות נפלאה להכיר את האוסף לעומק כחלק ממנעד העשייה הכולל במסגרתו. מעניין אותי לשמוע, כיצד אתה מתייחס לתערוכה הזו, עשור וחצי לאחר שהוצגה.

ד.ס. התערוכה **התרוקנות**, שהוצגה שנים אחדות לאחר **חשיפה** (2001, אוצרת: איה לוריא) – שתייהן במוזיאון תל אביב לאמנות – ייצגה את הצורך שלי להראות את המיטב שרכשתי בארץ ובעולם. היא האירה מבט אפוקליפטי, שאפיון את האמנות בעשור הראשון של המילניום, ונועדה להרשים. שתי התערוכות גם יחד היו תערוכות גדולות של רכישות אחרונות, מעין טור דה פורס, אולי צורך בהפגנת כוח. **התרוקנות** שיקפה עבורי את השינוי בצריכת אמנות בעולם לאורך העשור הראשון של המילניום; את המעבר מחשיבה על אמנות בגישה רומנטית, שביסודה אהבת אמנות, לשימוש באמנות ככלי ציני לקידום ולביסוס מעמד חברתי וכניסתו של הכסף החדש. זו הייתה תערוכה חומרית וחושנית ביחס לתקופה שבה הוצגה. היא קצרה שבחים, אבל גם ביקורות. כשנעלה, חשתי צורך להניח בצד לרגע את התערוכות הגדולות ולצאת מבין כותלי המוזיאון.

למיינן מנקודת מבט כרונולוגית, לפי מועדי רכישתן או לפי התקופה שבה נוצרו, אלא ללכוד בהן הלוך רוח עכשווי ביחס לקיום האנושי. העבודות שנבחרו מתמקדות בדמות האדם, כפי שהוא מיוצג באוסף לאורך השנים, ומנסחות הצעה לקריאה עכשווית של המצבים הרגשיים והפסיכולוגיים שהוא מבטא. בכולן נראות דמויות אדם בודדות; דיוקנאות של פרטים, התלושים מרקע מוכר, מהקשר קונקרטי או מזמן וממקום מסוימים. הניתוק מהקשר היצוני מובחן מחדד את היכולת להתמקד בעולמן הפנימי והרגשי של הדמויות תוך עיסוק במהותו ובמשמעותו של המבט בימינו, זה הפנימי וזה הפונה החוצה.

אולי ברוח התקופה – בשלהי מגפה עולמית, שהכתיבה בידוד חברתי, זימנה בחינה מחודשת של יחסים והגבירה את הצורך במגע ובקרבה – העבודות בתערוכה מתארגנות, בין היתר, סביב ציר נפשי, שקוטבו האחד הוא בדידות, תלישות וניכור, וקוטבו האחר – ערגה וגעגוע. חלקן חושפות נימה יצרית, חושנית ופתיינית, ולעתים מתגנבים אל תוכן גוון ארוטי טורד מנוחה או צל של אלימות כבושה. אחרות משדרות הלוך נפש מהורהר, הגותי, כמעט מדיסטיבי. חלק מן הדמויות נטולות תווי פנים או הבעה רגשית; יש בהן המבטאות התכנסות ואיפוק, ואילו אחרות נושאות תפילה. דומה שהמבט הפרשני העכשווי המוצע בתערוכה, המושפע ודאי מנקודת הזמן שבה אנו נמצאים, מתאר אוסף מגוון, הנע בין תשוקה ליופן, לצבע, לחומר ולגוף לבין מינימליזם סגנוני, ריקון חומרי ושאיפה להתעלות רוחנית; אוסף הנע בין פיתוי לכמיהה.

את התערוכה מלוות שתי עבודות סאונד חדשות, שהוזמנו ונוצרו במיוחד עבורה בהנחיית אוצרות התערוכה ובשיתוף פעולה קהילתי עם תלמידי כיתה י"ב במגמת אמנות חזותית בתיכון אלון. רמת השרון. מתוך רצון להוסיף רובד קול צעיר ועדכני למקבץ העבודות בתערוכה, שרובן נוצרו טרם הולדתם, הוזמנו התלמידים לכתוב ולהקליט בקולותיהם, מנקודת מבטם כבני נוער, סיפורים אישיים-בדיוניים, העוסקים בעשר דמויות מתוך עבודות נבחרות בתערוכה ומהדהדים בחלל הגלריה (שרון גלזברג, מדברים מהאוסף), וכן פרשנויות אמנותיות לעשר עבודות נוספות, המציעות מסלול התבוננות בתערוכה דרך מושג הכמיהה.

ד.ג.מ. התרוקנות הייתה תערוכה שהותירה את חותמה גם בי, ובעיקר העלתה את השאלה: מה עושים הלאה? נדרשו לי עוד שנים אחדות של למידת האוסף על מכלול רבדין וחקירתו מבפנים, עד שהצטתי לך לחשוב על הצעד הבא. הרגשתי, שהמהלך הנכון יהיה להציג תערוכה מתוכו בחלל בוטיק קטן יותר ולזמן אוצרת אורחת, וכך נולדה התערוכה **מאיצים לעבר אחרית הימים** בנבעון פורום לאמנות, תל אביב (2012, אוצרת: טל יחס). זו הייתה הפעם הראשונה, שבה אפשרנו לאוצרת מן החוץ, שאינה אוצרת מוזיאלית, להביט אל תוך האוסף פנימה. אוצרת אורחת מציצה אל נבכי האוסף מתוך נקודת מבטה הייחודית ומבלי להכיר את המנגנון הפנימי שלו, כפי שקרה גם בתערוכה הנוכחית ברמת השרון. בהמשך נדדה התערוכה לחלל התצוגה של דיימלר בברלין, וכך הזדמנה לה נוכחות נוספת.

ד.ט. התערוכה בנבעון פורום לאמנות הפתיעה אותי לטובה. זו הייתה התערוכה הראשונה לאחר תערוכות ענק מוזיאליות, וחששתי שהחלל יהיה צר מלהכיל תמצית מהותית מן האספנות שלי באותה תקופה ובכלל. העבודות היו חומריות מאוד, חושניות, הפעילו את החושים, לחלקן היה גם ריח. כותרת התערוכה, **מאיצים לעבר אחרית הימים**, התבססה על הגותו של אלן גינזברג, הרלוונטית גם היום.

ד.ג.מ. מאז המשכנו עם מגמת היציאה מן המוזיאון. בנוסף למלון האמנות ארטיסט ברחוב בן יהודה בתל אביב, שבו מוצגות עבודות מוזמנות תלויות מקום, ב-2019 הצגנו מספר יצירות של אמנים בינלאומיים בחלל בית המכירות סותביס בתל אביב, וב-2022 – את התערוכה הקאמרית, האיטית יותר, **אביגדור אריכא: על הקו**, בגלריה דואק, מרכז תרבות משכנות שאננים, ירושלים. בכל תצוגה מופנה זרקור לנדבך אחר מתוך האוסף, והמכלול משקף את המגוון הרחב המאפיין אותו, ובד בבד מאיר פן אישי ומעיד על האישיות האספנית שלך. כשביקרנו בחלל הגלריה ברמת השרון, חשתי שזו הזדמנות נוספת לשיתוף פעולה, הפעם עם האוצרת, רווית הררי. גם הפעם ניתנה לאוצרת בחירה חופשית, ובתערוכה **ואם נתקרב**, בעקבות חודשים של נבירה ביצירות וחקירתן, היא החליטה להשיב את המבט אל הדמות האנושית באוסף, לאחר שנים של עיסוק בצד החומרי, האפוקליפטי שבו.

ד.ט. אכן שתי התערוכות האחרונות – זו של אריכא וזו הנוכחית – יותר רגישות, קאמריות; יש בהן פחות "סימפוניה"; פחות הפגנת כוח, המסמנת אולי חשיבות ומכובדות, אך בסופו של דבר מחמיצה את העיקר. רווית התמקדה – אולי בהקשר של העידן הנוכחי – במצבים רגשיים של בדידות או בתחושת התלישות של הדמות האנושית. כל דמות ניצבת לבדה בלב היצירה, בתוך ריק, אולי בעיצומו של מסע נפשי, כמו זה שחוה האמן. ית. בשונה מן התערוכות הקודמות, בתערוכה הזו אני מרגיש לראשונה סוג של אפיון פסיכולוגי של האישיות שלי באמצעות עבודות הדיוקן מן האוסף; מעין אנליזה, הקושרת בין כל הרכיבים המודחקים, הזיקות וההקשרים. במובן זה היא הרבה יותר אישית.

ד.ג.מ. בעבר כשנשאלתי, מה מניע אותך כאספן, תשובתי הייתה תשוקה ליצירה, לאמנות. בשנים האחרונות – אולי גם בעקבות התערוכה הנוכחית – אני מבינה, שהאוסף מספק אצלך צורך פנימי, רצון לתפוש מהות; חיבור עמוק, שהוא הרבה מעבר לתשוקה בלבד.

ד.ט. במובן מסוים, לאוסף יש אולי היבט מנחם. האובייקט מקבל משמעות מעבר להיותו עבודת אמנות. האוסף הוא בבחינת הרחבה של האישיות שלי, של הזהות שלי. העבודות המכוננות אותו הן מעין משפחה שיצרתי. האוסף מגיע מתוך מפגש שלי עם היצירות. כל הבחירות הן שלי, והרכישות אינן מקריות. זהו תהליך פסיכולוגי. לאחר מספר שנות איסוף פניתי ללימודי תואר שני בתולדות האמנות באוניברסיטת תל אביב, שאמנם הקנו לי ידע רב, אבל הבחירה בעבודות לאוסף היא אינטואיטיבית, נובעת מתחושת בטן. בסופו של יום אני רומנטיקן, לא מתייחס לשיקולים כלכליים. לעתים לוקח זמן לפענח, מדוע התבצעה רכישה. בדומה לאספני אמנות רבים, הרכישה עבורי היא סוג של זיכרון של רגע. רכישה, המונעת מן הרצון לאסוף את הזיכרונות הללו, היא רכישה מתוך אהבה כנה ובטיסית.

ד.ג.מ. אם נחזור ליוזמות המגוונות, הקורמות עור וגידים מתוך האוסף, כמנהלת וכאוצרת האוסף חשובה לי ההנגשה שלו: הוצאת העבודות מן המקום הנוח והבטוח שלהן במחסן המטופח. הנגשה במובן הרחב של המילה – כלומר, הן חשיפה של האוסף לקהלים מגוונים בחללי תצוגה שונים ובמלון והן שיתופי פעולה עם מוסדות חינוך. מאז שתרמנו יצירות לבית הספר הירדן בדרום תל אביב, שבו לומדים ילדים של מהגרי עבודה, לרבות הפעולה האמנותית שיזמנו עם התלמידים, הרגשתי שזהו נדבך נוסף, שיש לו כוח אדיר. לכן היה לי חשוב לייצר גם בתערוכה הנוכחית שיתוף פעולה מעין זה, הפעם עם תלמידי מגמת האמנות של תיכון אלון ברמת השרון. רווית הררי שמחה על ההזדמנות, ובשיתוף עם ראש המגמה, ציקי אייזנברג, הובלנו מהלך פרשני מרתק מצד התלמידים. הרחבנו את הפעולה עוד, והזמנו את האמנית, שרון גלזברג, ליצור עבודת סאונד מותאמת אתר, אף היא בשיתוף עם התלמידים.

ד.ט. שיתופי פעולה מסוג זה הם מבורכים בעיניי. אני עצמי הופתעתי לשמוע חלק מן הפרשנויות של התלמידים, שהאירו מעולמם רעיונות שלא חשבתי עליהם, והתרגשתי מהיצירתיות שלהם. הרובד שנוצר פה על ידי התלמידים חשוב מאוד. אני מקווה שגם בעתיד נמשיך לשתף פעולה עם גורמים חינוכיים בתחום האמנות ושמח לראות שמתפתח כאן דור חדש של יוצרים ושל אוצרים.

תל אביב, דצמבר 2022

נטעלי שלוסר נ' 1979, ישראל
NETALLY SCHLOSSER b. 1979, Israel

בדרך לקנות ארוחת בוקר, 2013, שמן על בד
Going to Buy Breakfast, 2013, oil on canvas
91x80

אלכסנדרה ולישבסקה נ' 1976, פולין
ALEKSANDRA WALISZEWSKA b. 1976, Poland

→ ללא כותרת, 2015, טכניקה מעורבת על קרטון
Untitled, 2015, mixed media on cardboard
כ"א 53x52 each

[12] אנטומיה Anatomica
[13] מאורסת Betrothed

מיכאל בורמנס נ' 1963, בלגיה
MICHAËL BORREMANS b. 1963, Belgium

נערה אוכלת, 2014, צבע מים על תצריב
Girl Eating, 2014, watercolor on etching
18X24

לורטה לקס נ' 1969, גרמניה
LORETTA LUX b. 1969, Germany

נערה ממתנה, 2006, הדפסת סיבכרום
The Waiting Girl, 2006, dye destruction print
37X52.5

אורי קצנשטיין 1951-2018, ישראל
URI KATZENSTEIN 1951-2018, Israel

ללא כותרת (מתוך הסדרה משפחת האחים), 2000, יציקת ברונזה צבועה
Untitled (from the series *Family of Brothers*), 2000, painted bronze cast
53x33x32

יאן דה מסחאלק נ' 1958, בלגיה
JAN DE MAESSCHALCK b. 1958, Belgium

← ללא כותרת, 2015, אקריליק על נייר
Untitled, 2015, acrylic on paper
48.8x40.7

ללא כותרת, 2016, אקריליק על נייר
Untitled, 2016, acrylic on paper
45.4x39.6

(22) נורית דוד נ' 1952, ישראל
NURIT DAVID b. 1952, Israel

→ מכאן ולהבא, 1998, שמן על בד
From Now On, 1998, oil on canvas
130x94.5

(23) יורי כץ נ' 1974, אוקראינה
YURI KATS b. 1974, Ukraine

ללא כותרת, 2012, שמן על בד
Untitled, 2012, oil on canvas
100x50

נערה עם שק, 2005, עיפרון על נייר
Girl with a Bag, 2005, pencil on paper
41x39

טליה קינן נ' 1978, ישראל
TALIA KEINAN b. 1978, Israel

נערה על כיסא, 2005, עיפרון על נייר
Girl on a Chair, 2005, pencil on paper
51x41

סיגלית לנדאו נ' 1969, ישראל
SIGALIT LANDAU b. 1969, Israel

טוט מעלה גירה, 2005, שריון מתכת ועיסת נייר
Ruminating Peacock, 2005, metal armature
and papier mâché
200x390x240

מיכאל גרוס 1920-2004, ישראל
MICHAEL GROSS 1920-2004, Israel

שלומית, 1989, שמן על בד, מסגרת מתכת
Shlomit, 1989, oil on canvas,
metal frame
189x68

אוגו רונדינונה נ' 1964, שוויץ
UGO RONDINONE
b. 1964, Switzerland

העורי, 2017, אבן בלו-סטון ופלדת אלחלד, כן בטון
The Wistful, 2017, bluestone
and stainless steel,
concrete pedestal
64.1x21.6x12.7 sculpture
106.7x38.1x38.1 pedestal

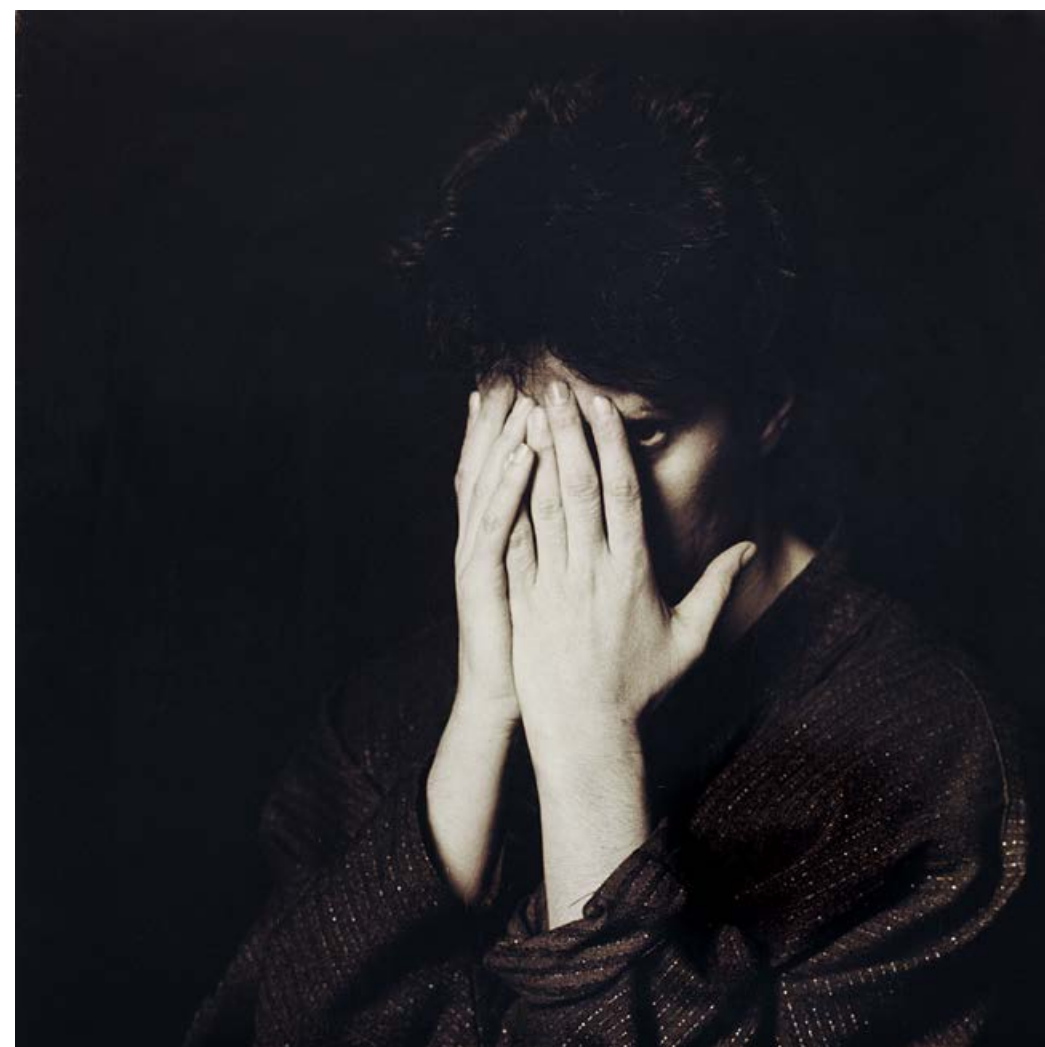
מרלן דומא נ' 1953, דרום אפריקה
MARLENE DUMAS b. 1953, South Africa

לחץ, 1995, דיו על נייר
Stress, 1995, ink on paper
67.5x50

אקסל גייס נ' 1970, גרמניה
AXEL GEIS b. 1970, Germany

← פתיינית III, 2005, שמן על בד
Verführerin III, 2005, oil on canvas
 240X150

מיכל היימן נ' 1954, ישראל
MICHAL HEIMAN b. 1954, Israel

דיוקן עצמי, 12 בדצמבר 1987, תצלום
 שחור-לבן, הדפסה דיגיטלית
Self-Portrait, 12 December 1987,
 1987, b/w photograph, digital print
 140X120

דגנית ברסט נ' 1949, ישראל
DEGANIT BEREST b. 1949, Israel

→ המתפלל (מתוך הסדרה המתרחצים), 1990, צבע מים על נייר
The Worshipper (from the series
The Bathers), 1990, watercolor on paper
76x104.5

מיכל רובנר נ' 1957, ישראל
MICHAL ROVNER b. 1957, Israel

Fish Face, 1989, הדפסת צבע
Fish Face, 1989, chromogenic print
74x72

אוסקר קורסאר נ' 1977, שוודיה
OSKAR KORSÁR b. 1977, Sweden

← מסע ארוך אל תוך הלילה, 2006, דיו על נייר
Long Day's Journey into the Night, 2006, ink on paper
91x111

סאמר ואני, 2006, דיו על נייר
Summer and I, 2006, ink on paper
75x97

נוריטושי היראקווה נ' 1960, יפן
NORITOSHI HIRAKAWA b. 1960, Japan

משענת מוסרית, 1999, הדפסת צבע
A Prop of Ethics, 1999, chromogenic print
39x60 כ"א each

נאן גולדין נ' 1953, ארצות הברית
NAN GOLDIN b. 1953, USA

גוידו ברכבת, קלבריייה, 1986, הדפס סיבכרום
Guido on the Train, Calabria,
1986, dye destruction print
72x96

דיוקן עצמי ברכבת, 1992, הדפס סיבכרום →
Self-Portrait on the Train,
1992, dye destruction print
68.5x100.5

נעמי וברוס במכונית, נאפולי, 1995, הדפס סיבכרום
Naomi and Bruce in a Car, Naples,
1995, dye destruction print
72x96

אנדי הופ 1930 (אנדראס הופר) נ' 1963, גרמניה
ANDY HOPE 1930 (ANDREAS HOFER) b. 1963, Germany

← נקנה את החלומות שלך, 2006, שמן על עץ
We Will Buy Your Dreams, 2006, oil on board
 56.5x43

וילהלם ססנל נ' 1972, פולין
WILHELM SASNAL b. 1972, Poland

ללא כותרת, 2017, שמן על בד
Untitled, 2017, oil on canvas
 70x55

עדי ברנדה נ' 1975, ישראל
ADI BRANDE b. 1975, Israel

Marcus, 2002, הדפסת צבע
Marcus, 2002, chromogenic print
100x100

קיקי סמית נ' 1954, גרמניה
KIKI SMITH b. 1954, Germany

לפני (מתוך הסדרה Exit 8), 1998, הדפסת אבן
Before (from the series Exit 8), 1998, lithograph
56x76.2

אולף קונמן נ' 1972, שוויץ
OLAF KÜHNEMANN b. 1972, Switzerland

הילמר, 2008, שמן על בד
Hilmer, 2008, oil on canvas
 70x50

ריינקה דיקסטרה נ' 1959, הולנד
RINEKE DIJKSTRA b. 1959, the Netherlands

דוברובניק, קרואטיה, 13 ביולי 1996, 1996, הדפסת צבע →
Dubrovnik, Croatia, 13 July 1996,
 1996, chromogenic print
 149.9x125

אורי ניר נ' 1976, ישראל
URI NIR b. 1976, Israel

←
Macoal, 2017, וידיאו, 25 דקות
Macoal, 2017, video, 25 min

אוהד מרומי נ' 1967, ישראל
OHAD MEROMI b. 1967, Israel

עיוור בעזה, 2010, קלקר ונץ
Blind in Gaza, 2010
Styrofoam and wood
250x80x80

Tziki Eisenberg, we led a fascinating process of interpretation on the part of the students. We expanded this action even further and invited artist Sharon Glazberg to create a site-specific sound work, also in collaboration with the students.

D.S. Collaborations of this kind are welcome. I myself was surprised to hear some of the students' interpretations, which introduced ideas from their world that I hadn't thought about. I was moved by their creativity. The added layer created by the students is very important. I hope that in the future we continue cooperating with educational institutions in the field of art, and happy to witness the evolution of a new generation of artists and curators.

Tel Aviv, December 2022

D.G.M. Since then, we have persisted with the trend of "leaving" the museum. In addition to the Artist Hotel on Ben Yehuda Street, Tel Aviv, which features commissioned site-specific works, in 2019 we presented several works by world-renowned artists at the exhibition space of Sotheby's, Tel Aviv, and in 2022 – the more personal, modest exhibition, *Avigdor Arikha: In-Between*, at Dwek Gallery, Mishkenot Sha'ananim, Jerusalem. The spotlight is turned on a different facet of the collection each time, attesting to its wide variety, while also illuminating a personal aspect and reflecting on your disposition as a collector. When we visited the gallery in Ramat Hasharon, I felt that this was another opportunity for collaboration, this time with curator Ravit Harari. Here, too, the curator was given free rein, and in the exhibition *If We Come Closer*, after thoroughly exploring the works in the collection for several months, she decided to turn the gaze back on the human figure, after years of engagement with the collection's material, apocalyptic aspects.

D.S. Indeed, the last two exhibitions – Arikha's and the present one – are more sensitive, "chamber" exhibitions; there is less "symphony," less show of force, which may indicate importance and respect, but ultimately misses the point. Ravit focused on emotional states of loneliness or the human figure's sense of detachment, perhaps in keeping with the current times. Each figure stands alone in the center of the work, in a void, undergoing a mental journey, like the one experienced by the artist. Unlike the previous exhibitions, this time I feel, for the first time, a kind of psychological characterization of my personality through the portraits from the collection; like an analysis, which tied all the repressed elements, affinities, and contexts together. In this sense it is much more personal.

D.G.M. In the past, when I was asked what drives you as a collector, my answer was a passion for creation, for art. In recent years – perhaps also following the current exhibition – I have realized that

the collection satisfies an inner need for you, a desire to grasp an essence, a deep connection; it is much more than mere passion.

D.S. In a way, the collection may have a comforting aspect. The object takes on a meaning "beyond" its being a mere work of art. The collection is an extension of my personality, of my identity. The works comprising it are like a family that I have created. The collection stems from my encounter with the works. All the choices are mine, and the acquisitions are not random. It is a psychological process. After several years of collecting, I studied for a master's degree in art history at Tel Aviv University, which equipped me with extensive knowledge, but ultimately the choice of works for the collection is intuitive; it is guided by a gut feeling. At the end of the day, I'm a romantic, I disregard financial considerations. Sometimes it takes time to figure out why a purchase was made. Like many art collectors, each acquisition for me is a kind of memento, a memory of a moment; it is motivated by the desire to collect these memories, and is underlain by profound, honest love.

D.G.M. If we return to the diverse initiatives pertaining to the collection, for me, as director and curator, accessibility is an important aspect. Taking the works out of their comfort zone, out of their safe place in the well-kept warehouse. I'm talking about accessibility in the broadest sense of the word – that is, exposure of the collection to diverse audiences in different venues and in the hotel, as well as collaborations with educational institutions. Since we donated works to HaYarden Elementary School in south Tel Aviv, which caters to children of migrant workers, and initiated artistic action with the children, I felt that this was another layer with tremendous power. That's why it was important for me to conceive of a similar collaboration here, too, this time with the visual art students at Alon High School in Ramat Hasharon. Ravit Harari was happy for the opportunity, and together with the head of the art department,

From Depletion to Closeness | A conversation between art collector Doron Sebbag and Dana Golan Miller director and curator of the collection

D.G.M. We are talking on the occasion of an interesting, different exhibition – the tenth exhibition of works from the collection over its 30 years of existence – that reveals a more personal, intimate aspect of your collecting. Your art collection, as I have experienced it over the years, is greater than the sum of its parts. Dr. Aya Lurie, the collection's first curator, defined it in the early 2000s as an "amorphous body," For me, as someone who has been involved with the collection for about 15 years as director and curator, more than an amorphous body, the collection transpires as a dynamic independent entity, with distinct characteristics, a pulse, and energy. It is an entity that assumes and sheds form over and over again, depending, among other things, on the nature of your collecting and different periods in the evolution of the collection. When I took this position, we were at the height of work on the exhibition *Depletion*, staged at Tel Aviv Museum of Art in 2008 (curators: Aya Lurie and Nili Goren). For me, it was a wonderful opportunity to get to know the collection in depth as part of the overall range of activities connected with it. I am curious to hear how you feel about this exhibition, a decade and a half after it was presented.

D.S. The exhibition *Depletion*, which was presented a few years after *Exposure* (2001, curator: Aya Lurie) – both at Tel Aviv Museum of Art – represented my need to show the most outstanding works I had acquired in Israel and abroad. It shed light on an apocalyptic aspect, which characterized art in the first decade of the millennium

and was designed to impress. Both exhibitions were large-scale shows of recent purchases, a tour de force, so to speak. *Depletion*, for me, reflected the change in art consumption in the world throughout the first decade of the 2000s, the transition from a romantic perception of art based on the love of art, to the use of art as a cynical tool for self-promotion, to establish one's social status, and the introduction of new money. It was a material and sensual exhibition in relation to the period in which it was presented. It was hailed, but also criticized. After it closed, I felt the need to put aside the grand exhibitions for a while and step out of the museum, so to speak.

D.G.M. *Depletion* left its imprint on me, too, and mainly raised the question: what next? It took me a few more years of learning the collection and its various strata comprehensively from within before I suggested that we think about the next step. I felt that it would be right to present an exhibition from the collection in a smaller boutique space and invite a guest curator, and this is how the exhibition *Accelerating towards Apocalypse* at Givon Art Forum, Tel Aviv (2012; curator: Tal Yahas) came into being. It was the first time that we allowed an outside curator, who is not a museum curator, to delve into the collection. A guest curator peeks into the depths of the collection from her unique point of view and without knowing its internal mechanism, as in the current exhibition at Ramat Hasharon. The show subsequently traveled to the Daimler-Benz art space in Berlin, enhancing its footprint.

D.S. The exhibition at Givon Art Forum was a pleasant surprise. It was our first exhibition after the monumental museum shows, and I was afraid that the space would be too small to contain a substantial essence of my collectorship at that time and in general. The works were very material, sensual; they activated the senses, some even had a scent. The title, *Accelerating towards Apocalypse*, was based on Allen Ginsberg's ideas, which are still relevant today.

artistic genre or the professional evolution of a specific artist. Above all — different works join to form clusters around thematic or visual axes, drawing conceptual lines, which make it possible to address a certain theme, tell a story, or capture the *zeitgeist*, only to disperse and regroup around other conceptual nodes.

The exhibition brings together works by Israeli and international artists, created in diverse media over three decades. The earliest was created in 1987, and the latest — in 2017. Spanning works from the collection's entire lifetime, the exhibition does not seek to classify them chronologically, according to their date of purchase or time of creation, but to capture a contemporary state of mind attesting to human existence. The selected works focus on the human figure, as represented in the collection over the years, proposing a contemporary interpretation of the emotional and psychological states it articulates. All of them feature solitary human figures; portraits of individuals detached from a familiar background, a concrete context, or a specific time and place. The act of decontextualization reinforces the ability to focus on the figures' inner, emotional world, while delving into the essence and meaning of the present gaze, the internal gaze as well as the one turned outward.

Perhaps in keeping with the spirit of the time — at the close of a global pandemic, which dictated social isolation, called for a reexamination of relationships, and increased the need for contact and closeness — the works in the exhibition are organized around a psychological axis, whose one pole is loneliness, rootlessness, and alienation, and its other pole — pining and longing. Some reveal an instinctive, sensual, and seductive tone, with a disconcerting erotic shade or the shadow of restrained violence sometimes creeping in. Others convey a pensive, contemplative, almost meditative atmosphere. Some of the figures are devoid of facial features or emotional expression, some are indrawn and restrained, while others are immersed in prayer. It seems that the contemporary exegetic view proposed in

the exhibition, which is inevitably influenced by this point in time, portrays a diverse collection, ranging from a passion for beauty, color, material and the body to stylistic minimalism, material emptiness, and an aspiration for spiritual transcendence; a collection ranging between temptation and yearning.

The exhibition is accompanied by two new sound works commissioned and created especially for it under the guidance of the curators and through community collaboration with 12th grade visual art students at Alon High School, Ramat Hasharon. In a desire to add a layer of young, current sound to the selection of works on view, most of which were created before they were born, the students were invited to write personal-fictional stories from their point of view as teenagers, pertaining to ten figures starring in selected works, and record them in their voices. These stories resonate in the gallery (Sharon Glazberg, *Speaking from the Collection*), alongside artistic commentary on ten additional works, offering a path of observation centered on the notion of longing.

If We Come Closer

Works from the Doron Sebbag Art Collection, ORS Ltd.

November 2022 — February 2023

Ramat Hasharon Gallery for Contemporary Art

Catalogue

Design and production **Avigail Reiner [The Studio],
Or Segal**

Text editing and
English translation **Daria Kassovsky**

Photographs

Avraham Hay (Berest, Brande, David, Geis,
Goldin, Gross, Heiman, Hirakawa, Hope 1930, Kats,
Katzenstein, Keinan, Korsár, Kühnemann, Rovner,
Schlosser, Smith); **Tal Nisim** (space photographs;
Landau); Elad Sarig (Meromi, Rondinone); **courtesy
of the artist and Zeno X Gallery, Antwerp** (De
Maesschalck); **courtesy of the artist and Yossi Milo
Gallery, New York** (Lux); **courtesy of the artist and
Galeria Foksal, Warsaw** (Sasnal); **courtesy of the
artist and Leto Gallery, Warsaw** (Waliszewska);
courtesy of the artists (Borremans, Dijkstra,
Dumas, Nir)

Scans **Artscan**

Printing **A.R. Printing Ltd., Tel Aviv**

English cover **Talia Keinan, *Girl with a Bag*, 2005 (detail; see p. 27)**

Hebrew cover **Michal Heiman, *Self-Portrait*, 12 December 1987, 1987 (detail; see p. 40)**

The catalogue is paginated in ascending Hebrew order, from right to left
Measurements are given in centimeters, height x width x depth

Special thanks to:

Ramat Hasharon Municipality: **Danny Lavie**, Deputy Mayor, holding the Culture and Art portfolio;
Michael Orion, Head of Culture and Art Division; **Anat Tenenbaum**, Head of the Art Department;
Kami Azachi, Administration and Production Coordinator, Gallery for Contemporary Art;
Idit Riftin, Art Education Coordinator, Gallery for Contemporary Art

Alon High School, Ramat Hasharon: **Tziki Eisenberg**, Coordinator of the Visual Art Department;
The 12th grade visual art students

To listen to the recorded readings, scan the QR code
next to the marked works with your mobile phone.

Copyright © 2023, Doron Sebbag Art Collection, ORS Ltd.

ISBN 978-965-598-337-1

If We Come Closer | Ravit Harari

The exhibition *If We Come Closer* is the result of a collaboration with the Doron Sebbag Art Collection, ORS Ltd., one of the largest and oldest art collections in Israel. During its more than three decades of existence, numerous exhibitions from the collection have been held in various museums and venues. Opening the collection to external curators summons new perspectives and interpretations, infusing it with a life outside its borders. An external curator who is asked to conceive of an exhibition from a private collection is not exposed to the internal dialogue as well as the managerial and acquisition considerations underlying it. She functions as a researcher, observing the collection from the sidelines, seeking to map its characteristics, the period in which it was collected, and the collector's changing preferences.

A glimpse into the depths of the collection archive is like an invitation to an intimate journey into the depths of the collector's knowledge and taste, or a tour of a symbolic stream of consciousness. Many hundreds of works, unfolding before the viewer's eyes, image by image, first on the computer screen and later in the vast warehouses of the collection, offer numerous reading options and a multitude of possible narratives. The variety is dazzling. The works were created in different periods, in diverse geographical areas, in different media, techniques, and styles. Some have become iconic works over the years, capturing the spirit of the period in which they were created, and enabling one to trace prominent artistic trends; others indicate passing fads, and yet others represent developments in a given

Ramat Hasharon Gallery for
Contemporary Art

If We Come Closer

**Works from the Doron Sebbag
Art Collection, ORS Ltd.**

If We Come Closer

Works from the
Doron Sebbag Art
Collection, ORS Ltd.

Ramat Hasharon Gallery
for Contemporary Art